

stærkeste Parti, Socialdemokratiets stærkeste Modstander. Derfor forstaar jeg vel Angrebet fra den Side.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Paa Foranledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hauge fremsatte om Landmandsbanken, maa jeg maaske faa Lov til at minde om en Udtalelse, der blev fremsat under Behandlingen af Lovforslaget om Landmandsbankens Rekonstruktion, fordi jeg tror, det er nødvendigt, at der snarest følger Handling paa den Udtalelse. Der blev fra mit Partis Ordførers Side (Rode) gjort opmærksom paa, at det, man stod i Begreb med at vedtage vedrørende Landmandsbanken, hvorved man i Virkeligheden sikrede Sparerne i Landmandsbanken mod Tab, vilde nødvendiggøre, at man tog under Overvejelse, hvorledes man kunde hjælpe de Sparere, der havde lidt Tab eller maatte komme til at lide Tab ved andre Bankers Sammenbrud. Der blev, saa vidt jeg husker, i Betænkningen gjort en Bemærkning i saa Henseende, og den højtærede Finansminister udtalte, at han vilde tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. Jeg bringer dette i Erindring hos den højtærede Finansminister, for jeg tror som sagt, at det er aldeles nødvendigt, at der snart følger Handling paa disse Udtalelser. Jeg tror ikke, at man kan komme udenom dette Spørgsmaal, jeg tror ikke, at de Sparere, der har lidt Tab ved andre Bankers Sammenbrud, kan forstaa, at de gennem deres Skatteydelse skal være med til at hjælpe, saaledes at Sparerne i Landmandsbanken ikke lider Tab, medens man ikke tager Hensyn til dem.

Jeg skal tage et enkelt Eksempel, som ikke er grebet ud af Luften, men ud af den triste Virkelighed. En Mand har ved Flid og Nøjsomhed sparet sig 18 000 Kr. sammen; han har haft en Stilling ved et Tørreri, men han mister denne Stilling, da Tørreriets Virksomhed standser. Han fortørster sig imidlertid til, at han dog har sine 18 000 Kr., som stod anbragt i en Bank, hvorved han kan købe sig en lille Landejendom. Da det kom til Stykket, faar han imidlertid at vide, at disse 18 000 Kr. er reduceret med 42 pCt. Ved gode Venners og Slægtninges Hjælp overtager han en forfalden Gaard, som han nu er i Gang med at arbejde paa, men Vilkaaret var, at der i December Termin skulde udbetales 8 000

Kr.; Manden gik ud fra, at det kunde han nok, for saa meget maatte han da faa af de Penge, han havde sparet sammen i Banken, der var dog godt og vel 10 000 Kr. tilbage. Nu faar han imidlertid at vide, at han ikke kan faa de 10 000 Kr. til December Termin, men rimeligvis maa nøjes med en à Konto Udbetaling paa 20 pCt., og derved staar den Mand overfor Muligheden af at skulle forlade Gaarden. — Jeg tror ikke, man kan lade slige Forhold uansede, og derfor henstiller jeg indtrængende til den højtærede Finansminister, at han tager hele dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse og til snarlig Afgørelse, en Overvejelse, der efter min Mening maa resultere i, at man yder den Hjælp, her er Tale om.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at det var en trøstesløs Tale, jeg havde holdt, og han tilføjede, at det var en Beskyttelsestale, en Tale, der skulde forstaas saaledes, at jeg vilde lukke al Konkurrence ude. Jeg forstaar meget vel, at det er det ærede Medlem meget om at gøre at faa sine Sætninger formet saaledes, at man maa tro, at Socialdemokratiet i Spørgsmaalet Toldbeskyttelse i dette Ords almindelige Forstand er i Modsætning til sin egen Fortid; men det er slet ikke Tilfældet. Den Tale, jeg holdt, er et nøjagtigt Udtryk for det Fællesskab, der var i 1920 imellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup, I. A. Hansen og Lyngsie, og vi har ikke siden den Tid forandret vort Standpunkt en Tøddel. At det ærede Medlem nu indtager et andet politisk Standpunkt, er en Sag for sig. Jeg har gjort opmærksom paa, hvad der kan være Aarsag til, at det ærede Medlem nu giver efter for Trangen til Gang paa Gang at komme herop paa denne Talerstol og demonstrere, at han er en helt anden end i 1920. — Det ærede Medlem udtalte, at vi skulde bare sige til Arbejderne, at de skulde sætte Lønnen ned, og saa skulde de arbejde længere. Det, det ærede Medlem her giver Udtryk for, er, at Arbejderne i Danmark skal trykkes ned til en Levefod, der ikke har noget som helst at gøre med den økonomiske Velstand, der er her i Landet; fordi der øjeblikkelig er kommet uhyre Vanskeligheder ude omkring i Verden, skal den danske Arbejderklasse med eet Slag trykkes ned til en fuldkommen Paria-tilværelse. Det vil blive Konsekvensen af